

Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича

БЕРІВСЬКА КЛАСИФІКАЦІЯ σ -ДИСКРЕТНИХ ВІДОБРАЖЕНЬ

Доводиться, що сукупність всіх відображень $f : X \rightarrow Y$ першого класу Бера збігається з сукупністю всіх σ -дискретних відображень $f : X \rightarrow Y$ першого класу Лебега, якщо X – сильно нульвимірний метризований простір, а Y – метризований простір.

We prove that the collection of all first Baire class mappings $f : X \rightarrow Y$ coincides with the collection of all σ -discrete first Lebesgue class mappings $f : X \rightarrow Y$ in the case when X is a strongly zero-dimensional metrizable space and Y is a metrizable space.

1. Вступ. Для топологічних просторів X і Y позначимо через $H_1(X, Y)$ сукупність всіх відображень $f : X \rightarrow Y$ першого класу Лебега, тобто таких, що для довільної замкненої в Y множини F прообраз $f^{-1}(F)$ подається у вигляді перетину послідовності відкритих множин в X . Сукупність всіх відображень $f : X \rightarrow Y$ першого класу Бера, тобто поточкових границь послідовностей неперервних відображень, позначатимемо через $B_1(X, Y)$.

Система \mathcal{A} називається σ -дискретною, якщо її можна подати у вигляді зліченного об'єднання дискретних систем.

Система \mathcal{B} підмножин топологічного простору X називається базою для функції $f : X \rightarrow Y$, якщо для довільної відкритої в Y множини V існує підсистема $\mathcal{B}_V \subseteq \mathcal{B}$, така, що $f^{-1}(V) = \bigcup \mathcal{B}_V$. Якщо, до того ж, система \mathcal{B} є σ -дискретною, то її називають σ -дискретною базою для f , а відображення $f : X \rightarrow Y$, яке має σ -дискретну базу, – σ -дискретним. Сукупність усіх σ -дискретних відображень ми будемо позначати через $\Sigma(X, Y)$.

Очевидно, що довільне відображення, яке діє в простір з другою аксіомою зліченості, є σ -дискретним. Також легко бачити, що кожне неперервне відображення з метризовною областю визначення чи простором значень є σ -дискретним, адже метризований простір має σ -дискретну базу.

Згідно з класичною теоремою Лебега-Гаусдорфа [1, с. 402], рівність $H_1(X, Y) = B_1(X, Y)$ виконується у випадку, коли X – метризований простір, а $Y = [0, 1]^n$, де $n \leq \aleph_0$.

М. Фосгерай [2] узагальнив цей результат, показавши, що для метризованого простору X , лінійно зв'язного і локально лінійно зв'язного метризованого простору Y має місце рівність $H_1(X, Y) \cap \Sigma(X, Y) = B_1(X, Y)$.

Нагадаємо, що дві підмножини A і B топологічного простору X називаються цілком відокремними, якщо існує неперервна функція $f : X \rightarrow [0, 1]$, така, що $f(x) = 0$ при $x \in A$ і $f(x) = 1$ при $x \in B$.

Непорожній тихоновський простір X називається сильно нульвимірним, якщо для будь-яких двох цілком відокремних підмножин A і B з X існує відкрита-замкнена множина $U \subseteq X$, така, що $A \subseteq U \subseteq X \setminus B$.

В [3] було встановлено, що рівність $H_1(X, Y) = B_1(X, Y)$ виконується, якщо X – сильно нульвимірний нормальний простір, а Y – сепарабельний метризований простір.

Природно постало питання про можливість зняття умови сепарабельності на простір Y в останньому результаті, розглядаючи відображення $f \in H_1(X, Y)$, які є σ -дискретними.

У цій статті ми встановлюємо рівність $H_1(X, Y) \cap \Sigma(X, Y) = B_1(X, Y)$ у випадку, коли X – сильно нульвимірний метризований

простір, а Y – метризований простір.

2. Допоміжні твердження.

Нехай (X, d) – метричний простір. Система \mathcal{A} підмножин простору X називається *рівномірно дискретною*, якщо існує $\varepsilon > 0$, таке, що $d(A, B) > \varepsilon$ для всіх $A, B \in \mathcal{A}$, $A \neq B$.

Для підмножини A метричного простору (X, d) і числа $\varepsilon > 0$ символом $B(A, \varepsilon)$ ми позначаємо множину $\{x \in X : d(x, A) < \varepsilon\}$.

Ми кажемо, що система \mathcal{A} вписана в систему \mathcal{B} і позначаємо це $\mathcal{A} \preceq \mathcal{B}$, якщо для будь-якої множини $A \in \mathcal{A}$ існує множина $B \in \mathcal{B}$, така, що $A \subseteq B$.

Твердження 1. Нехай (X, ρ) – сильно нульвимірний метричний простір, (Y, d) – метричний простір, $f : X \rightarrow Y$, $n \in \mathbb{N}$, $\mathcal{F}_1, \dots, \mathcal{F}_n$ – системи замкнених непорожніх множин з X , такі, що

- (1) система \mathcal{F}_k рівномірно дискретна для кожного $1 \leq k \leq n$;
- (2) $\mathcal{F}_{k+1} \preceq \mathcal{F}_k$ для кожного $1 \leq k < n$;
- (3) $\text{diam } f(F) < \frac{1}{2^k}$ для всіх $1 \leq k \leq n$ і $F \in \mathcal{F}_k$.

Тоді існує неперервне відображення $g : X \rightarrow Y$, таке, що $d(f(x), g(x)) < \frac{1}{2^{k-2}}$ для всіх $x \in \cup \mathcal{F}_k$, $1 \leq k \leq n$.

Доведення. Нехай $\mathcal{F}_k = \{F_{i,k} : i \in I_k\}$, де $F_{i,k} \neq F_{j,k}$ при $i \neq j$, $1 \leq k \leq n$. З властивості (1) випливає, що існують такі додатні числа $\varepsilon_1, \dots, \varepsilon_n$, що

$$\varepsilon_1 > 2\varepsilon_2 > \dots > 2^{n-1}\varepsilon_n$$

і сім'я $(B(F_{i,k}, \varepsilon_k) : i \in I_k)$ дискретна для кожного $1 \leq k \leq n$.

Для кожного $1 \leq k \leq n$ та $i \in I_k$ множини $\overline{B(F_{i,k}, \frac{\varepsilon_k}{2})}$ і $X \setminus B(F_{i,k}, \varepsilon_k)$ замкнені і неперетинні, тому існує відкрито-замкнена множина $H_{i,k}$, така, що

$$\overline{B(F_{i,k}, \frac{\varepsilon_k}{2})} \subseteq H_{i,k} \subseteq B(F_{i,k}, \varepsilon_k),$$

адже простір X сильно нульвимірний.

Зауважимо, що сім'я $\mathcal{H}_k = (H_{i,k} : i \in I_k)$ дискретна для кожного $1 \leq k \leq n$. Позначимо $H_k = \bigcup_{i \in I_k} H_{i,k}$, $1 \leq k \leq n$.

Виберемо точки $y_o \in f(X)$ і $y_{i,k} \in f(F_{i,k})$ для всіх $1 \leq k \leq n$ та $i \in I_k$.

Нехай $g_o(x) = y_o$ для всіх $x \in X$. Покла-

демо $g_1(x) = g_o(x)$, якщо $x \notin H_1$, $g_1(x) = y_{i,1}$, якщо $x \in H_{i,1}$ для деякого $i \in I_1$.

Покажемо, що відображення $g_1 : X \rightarrow Y$ неперервне. Справді, звуження $g_1|_{H_1}$ неперервне, адже множини $H_{i,1}$ відкрито-замкнені, а сім'я \mathcal{H}_1 дискретна. Крім того, звуження $g_1|_{X \setminus H_1}$ також неперервне. Оскільки множина H_1 відкрито-замкнена, то відображення $g_1 : X \rightarrow Y$ неперервне.

Припустимо, що для деякого k , $1 \leq k < n$, вже визначені неперервні відображення $g_m : X \rightarrow Y$, $1 \leq m \leq k$, такі, що $g_m(x) = g_{m-1}(x)$, якщо $x \notin H_m$, $g_m(x) = y_{i,m}$, якщо $x \in H_{i,m}$ для деякого $i \in I_m$.

Нехай $g_{k+1}(x) = g_k(x)$, якщо $x \notin H_{k+1}$, $g_{k+1}(x) = y_{i,k+1}$, якщо $x \in H_{i,k+1}$ для деякого $i \in I_{k+1}$.

Легко бачити, що відображення $g_{k+1} : X \rightarrow Y$ неперервне.

Продовжуючи цей процес, ми отримаємо неперервні відображення g_1, \dots, g_n з відповідними властивостями.

Доведемо, що

$$d(g_{k+1}(x), g_k(x)) < \frac{1}{2^k} \quad (*)$$

для всіх $0 \leq k < n$ і $x \in X$.

Зафіксуємо $x \in X$ і $0 \leq k < n$. Якщо $x \notin H_{i,k+1}$, то $g_{k+1}(x) = g_k(x)$ і $d(g_{k+1}(x), g_k(x)) = 0$. Якщо ж існує таке $i \in I_{k+1}$, що $x \in H_{i,k+1}$, то $x \in B(F_{i,k+1}, \varepsilon_{k+1})$. З властивості (2) і дискретності сім'ї \mathcal{F}_k випливає, що існує єдине $j \in I_k$, таке, що $F_{i,k+1} \subseteq F_{j,k}$. Оскільки $\varepsilon_{k+1} < \frac{\varepsilon_k}{2}$, то $B(F_{i,k+1}, \varepsilon_{k+1}) \subseteq B(F_{j,k}, \frac{\varepsilon_k}{2})$. Тоді

$$H_{i,k+1} \subseteq \overline{B(F_{j,k}, \frac{\varepsilon_k}{2})} \subseteq H_{j,k}.$$

Звідси маємо, що

$$g_{k+1}(x) = y_{i,k+1} \text{ і } g_k(x) = y_{j,k}.$$

Зауважимо, що $f(F_{i,k+1}) \subseteq f(F_{j,k})$. Тому $y_{i,k+1} \in f(F_{j,k})$. Згідно з властивістю (3), $\text{diam } f(F_{j,k}) < \frac{1}{2^k}$. Отже, має місце нерівність (*).

Для всіх $x \in X$ покладемо $g(x) = g_n(x)$.

Зафіксуємо $1 \leq k \leq n$ і $x \in \cup \mathcal{F}_k$. Існує таке $i \in I_k$, що $x \in F_{i,k}$. Оскільки $F_{i,k} \subseteq H_{i,k}$, то $g_k(x) = y_{i,k}$. Тоді

$$\begin{aligned} d(f(x), g(x)) &= d(f(x), g_n(x)) \leq \\ &\leq d(f(x), g_k(x)) + d(g_k(x), g_n(x)) \leq \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &\leq d(f(x), y_{i,k}) + d(g_k(x), g_{k+1}(x)) + \cdots + \\ &+ d(g_{n-1}(x), g_n(x)) < \frac{1}{2^k} + \frac{1}{2^k} + \cdots + \frac{1}{2^{n-1}} < \\ &< \frac{1}{2^k} + \frac{1}{2^{k-1}} < \frac{1}{2^{k-2}}, \end{aligned}$$

що і завершує доведення. \diamond

Нам буде потрібний наступний допоміжний результат з [2].

Твердження 2. Нехай X – метричний простір, \mathcal{A} – σ -дискретна система замкнених в X множин $i \cup \mathcal{A} = X$. Тоді існує послідовність $(\mathcal{A}_n)_{n=1}^{\infty}$ систем замкнених в X множин, така, що

- (i) $\bigcup_{n=1}^{\infty} \mathcal{A}_n \preceq \mathcal{A}$;
- (ii) $\mathcal{A}_n \preceq \mathcal{A}_{n+1}$ для кожного n ;
- (iii) система \mathcal{A}_n рівномірно дискретна для кожного n ;
- (iv) $\bigcup_{n=1}^{\infty} \mathcal{A}_n = X$.

3. Основний результат. Перейдемо до викладу основного результату цієї статті.

Теорема. Нехай X – сильно нульвимірний метризований простір, (Y, d) – метричний простір. Тоді

$$H_1(X, Y) \cap \Sigma(X, Y) = B_1(X, Y).$$

Доведення. Нехай $f \in B_1(X, Y)$. Згідно з [1, с. 394], $f \in H_1(X, Y)$, а з [4] випливає, що $f \in \Sigma(X, Y)$.

Нехай тепер $f : X \rightarrow Y$ – σ -дискретне відображення першого класу Лебега. Для кожного $k \in \mathbb{N}$ розглянемо покриття $\mathcal{U}_k = \{U_{s,k} : s \in S_k\}$ простору Y відкритими кулями $U_{s,k}$ діаметра, меншого, ніж $\frac{1}{2^k}$.

Оскільки відображення f є σ -дискретним, то для нього існує σ -дискретна база \mathcal{B} , яка складається з замкнених множин [5].

Для кожного $k \in \mathbb{N}$ покладемо

$$\mathcal{B}_k = \{B \in \mathcal{B} : (\exists s \in S_k)(f(B) \subseteq U_{s,k})\}.$$

Тоді $\bigcup \mathcal{B}_k = X$ для кожного k і \mathcal{B}_k – σ -дискретна система. Згідно з твердженням 2 для кожного k існує послідовність $(\mathcal{B}_{k,n})_{n=1}^{\infty}$ систем замкнених в X множин, така, що

- (i) $\bigcup_{n=1}^{\infty} \mathcal{B}_{k,n} \preceq \mathcal{B}_k$ для кожного k ;
- (ii) $\mathcal{B}_{k,n} \preceq \mathcal{B}_{k,n+1}$ для всіх k і n ;
- (iii) система $\mathcal{B}_{k,n}$ рівномірно дискретна для всіх k і n ;

$$(iv) \bigcup \bigcup_{n=1}^{\infty} \mathcal{B}_{k,n} = X.$$

Для довільних $k, n \in \mathbb{N}$ покладемо $\mathcal{F}_{k,n} = \{B_1 \cap \dots \cap B_k : B_i \in \mathcal{B}_{i,n}, 1 \leq i \leq k\}$. Тоді система $\mathcal{F}_{k,n}$ рівномірно дискретна, $\mathcal{F}_{k+1,n} \preceq \mathcal{F}_{k,n}$, $\mathcal{F}_{k,n} \preceq \mathcal{F}_{k,n+1}$ і $\bigcup_{n=1}^{\infty} \mathcal{F}_{k,n} = X$.

Крім того, з властивості (i) випливає, що для кожного $n \in \mathbb{N}$ і для кожного $F \in \mathcal{F}_{k,n}$ існує $B \in \mathcal{B}_k$, таке, що $F \subseteq B$. Також існує $s \in S_k$, таке, що $f(B) \subseteq U_{s,k}$. Тоді $F \subseteq f^{-1}(U_{s,k})$. Таким чином, $\text{diam } f(F) < \frac{1}{2^k}$.

Для кожного $n \in \mathbb{N}$ застосуємо твердження 2 до функції f і систем $\mathcal{F}_{k,n}$, $k \leq n$. Отримаємо послідовність неперервних відображень $(g_n)_{n=1}^{\infty}$, $g_n : X \rightarrow Y$, таку, що $d(f(x), g_n(x)) < \frac{1}{2^{k-2}}$ для всіх $x \in \bigcup \mathcal{F}_{k,n}$, $k \leq n$.

Покажемо, що $\lim_{n \rightarrow \infty} g_n(x) = f(x)$ для кожного $x \in X$.

Зафіксуємо точку $x \in X$ і $\varepsilon > 0$. Знайдемо номер k , такий, що $\frac{1}{2^{k-2}} < \varepsilon$. Існує номер n_o , такий, що $x \in \bigcup \mathcal{F}_{k,n_o}$. Оскільки $\mathcal{F}_{k,n} \preceq \mathcal{F}_{k,n+1}$ для всіх $n \in \mathbb{N}$, то існує номер $n_1 \geq k$, такий, що $x \in \bigcup \mathcal{F}_{k,n}$ для всіх $n \geq n_1$.

Тоді для всіх $n \geq n_1$ маємо, що

$$d(f(x), g_n(x)) < \frac{1}{2^{k-2}} < \varepsilon.$$

Отже, $f \in B_1(X, Y)$. \diamond

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Куратовский К. Топология. – Т.1. – Москва: Мир, 1966. – 596 с.
2. Fosgerau, M. When are Borel functions Baire functions? // Fund. Math. – 1993. – **143**. – P. 137 - 152.
3. Карлова О.О. Незв'язні простори і берівська класифікація відображень першого класу Лебега // Укр. мат. вісник. – Т. 4, №2. – 2007. – С. 180 - 188.
4. Hansell, R. Extended Bochner measurable selectors // Math. Ann. 277 (1987). – P. 79 - 94.
5. Hansell, R. Borel measurable mappings for nonseparable metric spaces // Trans. Amer. Math. Soc. – 1971. – **161**. – P. 145 - 168.
6. Энгелькінг Р. Общая топология. – М.: Мир, 1986. – 752 с.